

Wonderbaarlijke genezingen

<http://www.bijbelgetrouw.nl>

Het kan u bijna niet ontgaan zijn: bij gebedsgenezers Jan Zijlstra is ene mw. Janneke Vlot 'plotseling genezen' van **posttraumatische dystrofie**. De conclusie is bij veel mensen dan bijna direct: "Zie je wel! Wonderen gebeuren wel degelijk!".

Op deze site (www.bijbelgetrouw.nl) is er al vaker aandacht besteed aan het fenomeen van 'gebedsgenezing'. En op ons forum is er al een tijd een discussie gaande, met als centrale vraag: Is gebedsgenezing iets wat in deze tijd kan voorkomen? Is het zo dat de Bijbel hierover richtlijnen geeft? Want, afgezien van de charlatans (zie eerdere berichtgeving en video's op [bijbelgetrouw.nl](http://www.bijbelgetrouw.nl)) als Benny Hinn c.s. zijn er natuurlijk ook veel integere mensen betrokken bij deze zaak. Voorgangers en oudsten die, wanneer ze geconfronteerd worden met zieken in hun gemeenten, soms overgaan tot ziekenzalving en voorbede. Hoe ze het theologisch moeten inkaderen weten ze niet, maar ze doen het omdat de gemeenteleden er om vragen. In 99,99% van de gevallen zonder enig resultaat. Zelfs als er jarenlang door een complete kerkelijke gemeente voorbede werd gedaan, zoals in het geval van mevrouw Vlot.

Wat maakt Jan Zijlstra (foto), of andere –meer obscure- gebedsgenezers zoals bijv. de "Profeet" Joshua uit Lagos, dan zó bijzonder dat wanneer een zieke naar hen gaat zij, of hij, wél genezen wordt? Hebben zij inderdaad een speciale bediening? Waarom zou God niet luisteren naar een complete, biddende, kerk en wél door de hand van die éne man mensen genezen? De vraag rijst dan tevens, bij velen, of deze genezingen wel van God komen of anderszins tot stand zijn gekomen.

Eerder verscheen in het Reformatorisch Dagblad een artikel van de verpleeghuisarts Dr. A.A. Teeuw (zie ook <http://www.bijbelgetrouw.nl/index.php?itemid=675>) en hij schreef het volgende:

Als zodanig vind ik het heel eerlijk –en tegelijk onthutsend– dat Ouweneel in zijn boek "Geneest de zieken" **erkent dat ouderdomsgerelateerde ziekten niet geschikt zijn voor gebedsgenezing**. Anders gezegd: Zijlstra hoeft niet naar het verpleeghuis te komen waar ik werkzaam ben. Datzelfde geldt voor de genezing van aangeboren handicaps, zoals het syndroom van Down. Met zo'n kind hoeft de lezer niet naar Leiderdorp te gaan. Ook **suikerziekte** blijkt een lastige te zijn, zo erkende een gemeentelid van een evangelische gemeente in Maassluis.

Dit alles **wekt de indruk dat sommige ziekten de macht van God te boven gaan!** En hoewel niemand dit laatste zal durven beweren, houden soortgelijke genezingswonderen en dito opmerkingen dit wel in stand. Terwijl de Bijbel aangeeft dat Jezus iedereen die tot Hem kwam genas, ongeacht welke ziekte hij of zij had.

En verder schrijft hij:

Niet zelden wordt verwezen naar controlefoto's in het ziekenhuis die de genezingswonderen zouden hebben bevestigd. Ik heb bij dit laatste mijn twijfels.

Toen een MS-patiënt genezen uit Lagos terugkwam, werd dit door röntgenfoto's bevestigd, aldus het blad Visie. Ik wil niet vervelend doen, **maar er is geen foto die MS bevestigt of bewijst!** De patiënt met **suikerziekte** die in hetzelfde Visieartikel wordt genoemd, was gelukkig op tijd in Nederland, **want anders had hij zijn 'genezing' niet overleefd.**

Klaarblijkelijk laten we 'wonderbaarlijke genezingen' dus nogal eens doorgaan voor "echt", terwijl de aangevoerde bewijzen ontbreken of het tegendeel het geval is. Uit mijn eigen omgeving ken ik ze, helaas, ook: mensen die beweerdelijk genezen waren van bijvoorbeeld psychische aandoeningen. Ze lieten hun medicijnen staan. Met desastreuze gevolgen (psychoses, geweld, etc).

Ondanks de **enorme aantallen** mensen die dus **niet** genezen zijn, nog afgezien van de nóg grotere aantallen die op voorhand al uitgesloten worden door de gebedsgenezers en wonderdoeners, horen we toch steeds weer mensen zeggen: "Ja, *máár*... God geneest echt hoor! Kijk maar eens.." en dan wordt verwezen naar de artikelen over deze mevrouw.

Medisch objectiveerbaar

Onder andere in het kader van herkeuringen e.d. van mensen voor de WAO/WIA is één van de belangrijkste vragen: is een ziekte "medisch objectiveerbaar". Dat betekent eenvoudig gesteld dat medisch, objectief, vastgesteld moet kunnen worden of iemand daadwerkelijk ziek is.

Veel van de wonderbaarlijk genezen ziekten zijn niet medisch objectiveerbaar. De genezing er van derhalve ook niet. Het zeer kleine aantal genezingen dat mogelijk wél medisch objectiveerbaar is blijkt vaak, bij nader onderzoek --*voorzover er al onderzoek wordt gedaan naar wonderbaarlijke genezingen of wordt toegestaan want de genezen personen wijzen dit vaak stelselmatig af*—toch enige stof tot discussie te leveren. Zoals de eerdergenoemde dr. Teeuw aanvoerde met de genezen MS-patiënt (waarvan bekend is, inmiddels, dat deze **niet** genezen is maar, zoals vaker bij MS gebeurt, kennelijk een tijdelijke "opleving" heeft gehad).

Wanneer dit soort zaken genoemd worden, stuit dit altijd op hevig verzet en verontwaardiging. Al snel wordt geroepen "Je lastert de Heilige Geest", of, in het meest gunstige geval, zegt men dat je er op uit bent zieke mensen te kwetsen of de betreffende gebedsgenezers in diskrediet te brengen.

Laat ik heel duidelijk stellen: ik zou graag, zéér graag, zien dat wonderbaarlijke genezingen, gebedsgenezers, e.d. iets "van deze tijd" waren. Ik zou per direct met mijn ouders, die beiden chronisch ziek zijn, in de auto stappen en Jan Zijlstra opzoeken. Maar de feiten spreken tegen deze mensen.

Uit eerdere onderzoeken, onder andere beschreven in "Charisma in Golven" (drs. Dieperink) blijkt dat van mensen die genezingsdiensten bezochten er minder dan 1% aantoonbaar werd genezen van ziekte(n).

Als we dit feit in het achterhoofd houden, hoe kijken we dan aan tegen de geclaimde "grote aantallen genezingen"? Nog afgezien van de Bijbelse overwegingen! Wie

bijvoorbeeld de EO-serie "Op zoek naar een Wonder" heeft gezien, ziet het tegendeel alleen maar bevestigd.

Janneke Vlot

Wat is er mooier als je ruim 17 jaar ziek bent en je geneest, op wonderbaarlijke wijze? Ik ken mevrouw Vlot niet. Dat ze genezen is, is prachtig. Ik geloof ook daadwerkelijk dat zij ziek was en fysieke pijn leed. Maar is hier sprake van een wonder van de Here?

Van **posttraumatische dystrofie** is bekend dat deze ziekte, zonder aanwijsbare reden, kan verdwijnen. Daarnaast, wie de artikelen goed leest zal opgevallen zijn dat zij niet, zoals de kranten suggereren, "plotseling opstond uit haar rolstoel en weer kon lopen". Zij kon altijd al lopen. Zij het, volgens haar man, met pijn.

Mevrouw haar ziektebeeld ontstond nadat ze een keer een (blauw) plekje aan haar been kreeg. Dit resulteerde uiteindelijk in 17 jaar in een rolstoel zitten... En de wonderbaarlijke genezing zou zijn bevestigd door het ziekenhuis.

Ik geloof het zeker: zij had pijn. En ik geloof ook dat de artsen niet weten hoe het nu kan dat zij geen pijn meer heeft.

Geloven de artsen in een wonder van God? Bevestigen zij het wonder? Nee, voorzover bekend niet.. Zij weten, net als de eerder aangehaalde verpleeghuisarts die er onderzoek naar deed, dat er 'honderd-en-één' redenen kunnen zijn dat mensen plotselinge, onverklaarbare, verbeteringen in hun toestand kunnen ervaren.

In hun reactie zegt het ziekenhuis dan ook: "geen wetenschappelijke verklaring te hebben". Is dat onderschrijven dat er een wonder gebeurt is? De overige beweringen ("het beschadigde been is nu nog beter dan het andere been") van het echtpaar Vlot worden door het ziekenhuis niet bevestigd. Ook blijkt uit de artikelen dat zij niet van de ene op de andere dag is genezen. De kerkelijke gemeente had geruime tijd voorbede gedaan, en enige tijd voordat de genezing plaatsvond begon mevrouw de bijeenkomsten van Jan Zijlstra te bezoeken.

Daarnaast is deze ziekte, **welke altijd al hoog scoorde op de lijst met "wonderbaarlijke genezingen"**, een ziekte met veel meer onverklaarbare eigenschappen. In een artikel op Wikipedia kun je lezen dat de ziekte ook genezen werd door een alternatieve genezer die mensen hardhandig stimuleerde "door de pijn te gaan". Afgeleid van zijn therapie wordt sinds 2004 in ziekenhuizen met redelijk succes een behandelmethode gebruikt (stimuleren van pijnlijke lichaamsdelen).

Heeft God deze vrouw genezen? Of zijn er andere redenen dat zij genezen is? Ik kan niet, op afstand, een definitief oordeel uitspreken zonder daarmee deze vrouw en haar gezin ernstig te kort te doen. Laat staan dat ik mogelijk zelfs de Here te kort doe! Maar dat er vraagtekens zijn te plaatsen, dat staat zeker vast.

Weblog MS Patiënt

Op het weblog (<http://gebedsgenezing.web-log.nl/gebedsgenezing/2007/03/brief.html>) van een -*gelovige*- MS-patiënt las ik een brief die hij schreef aan goede vrienden en bekenden. Enthousiast hadden zij hem opmerkzaam gemaakt op de genezing van Janneke Vlot. Al 40 jaar is hij ziek. Zijn reactie snijdt hout! Ik kan u aanraden zijn volledige verhaal te lezen, ik volsta met een samenvatting.

Reactie Patiëntenvereniging

*Ilona Thomassen, voorzitter van de PD-patiëntenvereniging, plaatst een kanttekening bij het wonderverhaal. Volgens haar **geneest tachtig procent** van de PD-patiënten, al dan niet na het volgen van therapieën.*

"Spontane verbeteringen zijn niet ongewoon. Maar dat iemand van het ene op het andere moment zó dramatisch geneest, dat horen wij nooit."

Hij schrijft ondermeer aan zijn vrienden:

Het is dat ik jullie ken, anders zou ik een reactie gestuurd hebben in de trant van "wilt u mij met dit soort dingen niet meer lastig vallen". [...] In de ruim veertig jaar dat ik nu MS heb, heb ik wel het nodige zien passeren. Ik meen dus enig recht van spreken te hebben. Er vallen mij als het gaat om "wonderbaarlijke genezingen" een paar dingen op, ze voldoen vrijwel altijd aan de volgende criteria:

1. Het gaat **altijd** om niet direct zichtbare, redelijk vage zaken.
*Ik weiger te geloven in een God die zijn 'wonderen' beperkt **tot uitsluitend niet direct zichtbare kwalen**. Waar is het kindje met het syndroom van Down die op gebed genezen wordt. Waar is de mens die door een verkeersongeluk een been kwijtgeraakt is en die op gebed een nieuw been gekregen heeft. Waar is het kindje met het open ruggetje dat op gebed genezen is. Vul zelf maar aan.*
2. Het gebeurt altijd (voor zover mij bekend) in, laat ik zeggen, evangelisch getinte gemeenten, vrije groepen, etc. Nooit in een 'gewone' Gereformeerde of Hervormde Kerk of iets van die strekking.
Ik weiger te geloven in een God die aan de ene kant ons uitvoering laat weten dat waar een paar mensen in Zijn Naam bijeen zijn Hij aanwezig is en aan de andere kant Zijn 'wonderen' alleen doet bij groepen gelovigen van een bepaalde signatuur.

wat is het verschil tussen ge-loven in de werking van een pil en geloven in een gebeds-genezer?

Iedere journalist weet ook dat de fam. Vlot recht heeft op inzage in hun medisch dossier. Zij kunnen dat gewoon opvragen, en er moet een medicus te vinden zijn die dat bekijkt en in gewoon Nederlands zijn visie daarop geeft. Waarom is dat niet gebeurd?

Voor meer informatie heb ik de website van de Nederlandse Vereniging van Posttraumatische Dystrofie Patiënten eens opgezocht: <http://pdver.atcomputing.nl/index.html>

Op die website is niets te vinden over **bijkomende hernia's en kapotte tussenwervelschijven** waar Teus Vlot over schrijft. In jullie begeleidende brief schrijven jullie over wonden aan voeten en handen. In het krantenartikel wordt dat niet vermeld, op de website is daar ook niets over te vinden. Hoewel ik dat natuurlijk ook niet zeker weet, komt het mij wat vaag over. [..]

Zo schrijft de psycholoog Piet Vroon in zijn boekje "Psychologie in het dagelijkse leven" o.a. over placebo's. Van ms patiënten knapt 29% op na toedienen van een placebo. Van patiënten met darmstoornissen zelfs 58%. Er treden na stoppen zelfs ontweningsverschijnselen op en terugslag. Blijkbaar zijn mensen, volgens de schrijver, in staat onder invloed van een pil waar zij in geloven hun biochemische huishouding te veranderen. In het boekje, uit 1993, schrijft Piet Vroon dat het vooralsnog een raadsel is hoe dat in zijn werk gaat. Zeker weet ik het niet, maar ik heb het idee dat de wetenschap in dit opzicht bar weinig opgeschoten is. Toevoeging van mijn hand: wat is het verschil tussen geloven in de werking van een pil en geloven in een gebedsgenezer?

Zie verder: <http://gebedsgenezing.web-log.nl/gebedsgenezing/2007/03/brief.html>

Van God of niet?

In dit artikel wil ik niet de vraag beantwoorden of de genezingen van God komen of niet. Dat weet ik niet met volle zekerheid te beantwoorden namelijk vooral omdat ik de betrokken wonderbaarlijk genezenen niet van dichtbij ken en geen oordeel over hun ziekte wil uitspreken.

Belangrijker is –voor we die vraag onderzoeken namelijk—vast te stellen dat de meeste, zo niet alle, wonderbaarlijke genezingen bij nader onderzoek zeer veel vraagtekens opleveren. Afgezien daarvan is er de theologische zwakte in de 'genezingsbedieningen'. Ik wil geen oordeel vellen over de mate van theologische kennis van de 'gebedsgenezers'.

Wel wil ik vaststellen dat de onderbouwing van de genezingen (voorzover er dus sprake is van genezing) vanuit de Bijbel en vooral de redenen die gegeven worden voor het niet genezen van mensen op gronden worden gedaan die niet of nauwelijks stand kunnen houden.

Bovenal leert de Bijbel héél duidelijk dat er bij de Here Jezus géén onderscheid in genezingen was. Ook bij de uitzending van de twaalf discipelen niet.

Dat wil zeggen: iemand die blind, verlamd, melaats, bezeten, bloedvloeiende, enz. was werd net zo goed genezen als een bezetene. In de huidige 'genezings-bedieningen' heb ik tot op heden nog géén blinden, verlamden, AIDS- of kanker-patiënten zien genezen. Zoals eerder gezegd: de on-omstotelijke, medisch objectiveerbare, ziekten worden niet genezen. Hoe is dat mogelijk? Hoe is het mogelijk dat God mensen met suikerziekte niet geneest? En mevrouw Vonk zelfs beweerdelijk nieuwe tussenwervelschijven krijgt? Dat spóórt toch niet met elkaar? De vraag wordt dan terecht gesteld: kan God suikerziekte niet genezen, of andere ouderdomsziekten, maar wel nieuwe tussenwervelschijven geven? Ik ben geen medicus, maar het laatste lijkt mij moeilijker dan het eerste.

De gebedsgenezers roepen vaak dat de Here heeft geleden voor onze ziekten. Al snel wordt geciteerd dat "zijn striemen ons tot genezing zijn". Laat ze nu eens, ééns en voor altijd, **sluitend** uitleggen waarom dat **alleen** op gaat voor een zéér beperkte groep van ziekten, dit in tegenstelling tot de 'genezingsbediening van ondermeer de Here zélf, Petrus, Paulus en de andere discipelen?

Als dat –selectieve en willekeurige genezingen- voor genezing geldt, geldt dit dan soms ook voor de rest van het Evangelie? De genezingsbediening van de Here en de Apostelen maakten immers integraal onderdeel uit, **waren het bewijs**, van de waarheid van de prediking? Werd er ook maar één zieke naar huis gestuurd zonder te zijn genezen? De vraag stellen is haar beantwoorden...

Bronnen/meer informatie

<http://www.solcon.nl/langeveld/keerpunt/index.htm>

<http://www.destentor.nl/binnenlandstn/article1254451.ece>

http://nl.wikipedia.org/wiki/Posttraumatische_dystrofie